

веждане въ призванието на учителя по пиано" (1903), „Нѣмска пѣвческа школа" и др., и компониралъ пѣсни и хорове.

Хенкелъ, Хайнрихъ — Henkel, Heinrich — пианистъ-педагогъ и компонистъ, род. 16 февр. 1822 въ Фулда, умр. 10 апр. 1899 въ Франкфуртъ а/М., живѣлъ въ Франкфуртъ а/М., единъ отъ основателитѣ на тамошното Музикално училище, писалъ: „Подготвителна школа за пиано“, „Методика на клавирната игра“, „Механизмътъ при клавирното свирене“, „Водачъ презъ клавирната литература" и др.

Хенрихъ, Фини Валдемаръ — Henriques, Fini Valdemar — значителенъ датски цигуларъ и даровитъ компонистъ, род. 20 дек. 1876 въ Копенхагенъ, училъ при Тофтѣ, Свендсенъ и Йоахимъ, билъ виолончелистъ въ Придворния оркестръ въ Копенхагенъ, компониралъ: 2 симфонии, „Симфонична легенда“, сюита за обой и оркестръ, цигулкава соната, камерни дуети за 2 цигулки и пиано, клавирни пиеси, много пѣсни, както и музика къмъ Виландъ-ковацътъ (Х. Драхманъ), единъ балетъ, и др. творби за сцена.

Хенрихсенъ, Рожень — Henrichsen, Roger — датски пианистъ, компонистъ и критикъ, род. 12 февр. 1867 въ Копенхагенъ, умр. 12 февр. 1926, училъ тамъ при Л. Гласъ (пиано), и А. Тофтъ (теория), и на Лешитицки въ Виена, дето, за композиция, получавалъ голѣма стипендия „Анкеръ“, живѣлъ като учителъ по пиано, и диригентъ на Студентското пѣвческо дружество, и музикаленъ критикъ въ Копенхагенъ, писалъ: една симфония, камерна музика, хорове и пѣсни.

Хенрици, Кристианъ Фридрихъ — Henrici, Christian Friedrich — род. 14 ян. 1700 въ Щолпенъ, умр. 10 май 1764 въ Лайпцигъ, пощенски и данъченъ чиновникъ, и поетъ, — отъ значение за музиката като авторъ на текстоветъ на Йох. Себ. Бахови творения — „Страститъ по Матей“, и много отъ кантатитъ, а сжщо и като преработвачъ на неговитъ хорални текстовете.

Хеншелъ, Изидоръ Георгъ — Henschel, Isidor Georg — пѣвецъ и компонистъ, род. 18 февр. 1850 въ

Бреслау, възпитаникъ на Лайпцигската консерватория (Рихтеръ, Гюце) и училъ при Килъ и Шулицъ въ Берлинъ, диригентъ въ Бостонъ и Лондонъ, дето е ржководилъ симфоничнитѣ концерти, и билъ преподавателъ по пѣние въ Royal College of Music, компониралъ: „Стабатъ Матеръ“, 130-ти псаломъ за соли, хоръ и оркестръ, единъ Реквиемъ, оперитъ: „Морска пролѣтъ“, „Фридрихъ, красавецътъ“ и „Нубиа“, единъ струненъ квартетъ, и писалъ: „Съзерцания и спомени за музиканти" (1918), „Лични спомени за Брамсъ" (1907).

Хептахордъ, гр. — редъ отъ шесть диатонични степени (включенъ въ октавата).

Хербартъ, Йоханъ Фридрихъ — Herbart, Johann Friedrich — бележитъ философъ, род. 4 май 1776 въ Олденбургъ, умр. 14 авг. 1841 въ Гьотингенъ, дето е билъ професоръ. Поради близкото отношение къмъ музиката, и мислитъ и идеитъ си за нея, Х. има заслужено мѣсто въ всѣки музикаленъ речникъ — толкова повече, че самъ е билъ много добъръ пианистъ, и е компониралъ нѣкои нѣща. Х. е първия, който се е опиталъ да опредѣли времетраенето на ритмичния пулсъ.

Хербекъ, Йоханъ — Herbeck, Johann — компонистъ, род. 25 дек. 1831 въ Виена, умр. 28 окт. 1877 с. т., самоукъ-музикантъ, хоровъ регентъ, преподавателъ по хорово пѣние въ консерваторията на „Дружеството на приятелитъ на музиката“, и диригентъ на сжщото, дворцовъ капелмайсторъ и директоръ на Придворната опера (1870—75), следъ което отново поема ржководството на дружественитѣ концерти. Отъ неговитъ композиции: симфонии, симфонически вариации и меси, по-голѣма ценностъ иматъ хоровитъ му пѣсни за смѣсенъ хоръ, и мжжитѣ квартети.

Хербертъ, Викторъ — Herbert, Victor — американски челистъ и оперенъ компонистъ, род. 2 февр. 1859 въ Дублинъ, възпитаникъ на Щутгартската консерватория, солистъ на Щраусовия оркестръ въ Виена, на „Тома" и „Зайдлъ" оркестри въ Нью-Йоркъ, диригентъ въ Питс-